

28. september 2022

Üldkohtu otsus kohtuasjas T-174/21

Agrofert vs. Euroopa Parlament

Otsus puudutas dokumentidega tutvumist, mis puudutas uurimist Tšehhi Vabariigi endise peaministri suhtes seoses ELi rahaliste vahendite väärkasutamise ja võimalike huvide konfliktidega. Üldkohus leidis, et Euroopa Parlamendi otsus, millega keelduti võimaldamast tutvuda kahe dokumendiga, mis puudutavad uurimist Tšehhi Vabariigi endise peaministri Andrej Babiši suhtes seoses ELi rahaliste vahendite väärkasutamise ja võimalike huvide konfliktidega, on kehtiv.

Üldkohus leidis, et äriühingul Agrofert on kadunud põhjendatud huvi otsuse suhtes, millega tal keelduti võimaldamast tutvuda komisjoni poolt kõnealusel küsimuses koostatud aruandega, sest pärast selle aruande avaldamist ei ole parlamendi poolt selle dokumendiga tutvumise võimaldamisest keeldumisel enam mõju, kuna dokumendi koostaja, kelleks on komisjon, on otsustanud selle üldsusele kättesaadavaks teha, ning et kui vaidlustatud otsus tühistataks osas, milles sellega keelduti võimaldamast tutvuda selle aruandega, ei tooks see selle dokumendi avalikustamisega võrreldes kaasa mingeid täiendavaid tagajärgi ega hagejale mingit kasu. Üldkohus märkis, et neid järeldusi ei sea kahtluse alla see, et komisjon ei avaldanud auditi lõpparuande tervikversiooni. Üldkohus tuletas meelde, et dokumendiga tutvumise taotlus teeb asjaomase dokumendi üldsusele kättesaadavaks ja saab seega viia vaid dokumendi avaliku versiooni avalikustamiseni. Sellega seoses märkis kohus, et lõplikus auditiaruandes sisalduvate teatud andmete üldsusele kättesaadavaks tegemata jätmise otsustamiseks ei tuginenud komisjon määruses nr 1049/2001 ette nähtud kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitsvale erandile, vaid teatud sellise teabega nagu isikuandmete või ärisaladuse kaitse seotud nõuetele. Üldkohus järeldas sellest, et otsuse tühistamine osas, milles parlament keeldus võimaldamast tutvuda auditi lõpparuandega määruses nr 1049/2001 ette nähtud kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitsva erandi alusel, ei too kaasa nende andmete avalikustamist, kuna parlament ei ole auditi lõpparuande koostaja ja ta ei saa seega minna kaugemale avalikustamisest, mida lubas komisjon, kes on selle dokumendi koostaja. Seega sai hageja auditi lõpparuande avaldamise tõttu selle ainsa kasu, mille tema hagi oleks võinud talle tuua.

Üldkohus lisis, et asjaolu, et hageja otsustas taotleda auditi lõpparuandega tutvumist parlamendilt, mitte selle koostanud institutsioonilt, ei saa viia järelduseni, et selle dokumendi avaldamine komisjoni poolt kujutab endast avalikustamist „kolmanda isiku poolt“, kui komisjon on selle koostaja.

[Pressiteade](#)

[Otsus](#)

29. september 2022

Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-597/20

LOT

Osa reisijaid, kelle lend New Yorgist Budapesti hilines üle kolme tunni, pöördus lennureisijate õigusi käsitleva määruse kohaldamise eest vastutava Ungari ametiasutuse poole, et see kohustaks puudutatud lennuettevõtjat LOTi maksma määruses 261/2004 ette nähtud hüvitist. Ungari asutus tuvastaski, et määrust on rikutud, ja kohustas LOTi maksma igale puudutatud reisijale hüvitist 600 eurot. LOT vaidlustas selle asutuse otsuse Budapesti kohtus, leides, et kõnealune asutus ei ole pädev

¹ Lühüülevaates kajastatud lahendite kokkuvõtted põhinevad Euroopa Kohtu kodulehel avaldatud pressiteadetal. Vt ka https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_7052/et/

kohustama sellist hüvitist maksma, põhjendusel, et selleks on volitatud ainult liikmesriigi kohtud. Euroopa Kohtult küsiti, kas määruse kohaldamise eest vastutav riigiasutus, kellele reisija on esitanud individuaalkaebuse, saab kohustada lennuettevõtjat maksma selle rikkumise eest hüvitist.

Euroopa Kohus leidis, et kuigi määrus ei kohusta selle kohaldamise eest vastutavat riigiasutust võtma lennureisijate esitatud individuaalkaebuste tõttu sunnimeetmeid, ei keela see liikmesriikidel sellele asutusele sellist pädevust anda. Euroopa Kohus märkis selles kontekstis, et määrukses ette nähtud kindlaksmääratud summad kujutavad endast viivitamata makstavat ja kindlas summas hüvitist, mille eesmärk on hüvitada ainult kõikide puudutatud reisijate kantud peaaegu ühesugune kahju. Sellest tuleneb, et nii reisijatel ja vedajatel kui ka eespool nimetatud asutustel on lihtne kindlaks teha hüvitise summa. Sellise hüvitise andmise eesmärk ongi lisaks vältida ebamugavusi, mis pädevatele kohtutele kahju hüvitamise hagide esitamisega paratamatult kaasnevad. Järelikult on liikmesriikidel õigus volitada selle määruse kohaldamise eest vastutavat riigiasutust kohustama lennuettevõtjat maksma reisijatele nende individuaalkaebuse esitamisel hüvitist. Euroopa Kohus rõhutas seoses sellega siiski, et reisijatel ja lennuettevõtjatel peab olema võimalus esitada eespool nimetatud asutuse otsuse peale hagi kohtule.

[Pressiteade](#)
[Otsus](#)